

Sagen har for Handelsstanden. Det er alle- rede af den ærede første Landssthingsmand for Kjøbenhavn (H. P. Hansen) fremhævet, hvor mislikt det er for Handelsstanden, bestandigt at see dette Spørgsmaal vække frem- og tilbage, uden at kunne have et taaleligt langt Tidsrum, for hvilket den kunde stole paa, at det vilde have sit Forblivende ved de bestaaende Anord- ninger; og, naar det dertil er bemærket, at, hvis Forholdene til October 1850 ere de samme, som de ere nu, saa vil Handelsstanden ikke be- høve at være i Uvisshed, idet den da kan tænke sig, at Resultatet vil blive det samme i 1850 som nu, at man nemlig af Hensyn til Sagernes eiendommelige Stilling vil fremdeles, uden at gaae ind paa Sagens Realitet, lade Anord- ningen vedblive at være gyldig indtil Udgan- gen af 1851, vil jeg tillade mig at bemærke, at for det Første kan Handelsstanden nu umul- ligt vide, hvorledes Sagen vil stille sig til October 1850, og i de mellemliggende Maaneder vil den altsaa være i en saadan Uvisshed, som er fremhævet at være meget lidet ønskelig for den; og dernæst er det ikke sagt, naar vi naae October 1850, at Spørgsmaalet da vil staae saa reent, som det nu synes at staae, saavel for det høitærede Thing som for Regjeringen, at man ikke bør gaae ind paa Sagens Rea- litet. Det kunde da maaffee tænkes, at Forhol- dene vare saaledes, at der kan være grundede Tvivl om, hvorledes Sagens Udfald vil blive, og i samme Grad, som grundede Tvivl kunne opstaae, i samme Grad ville Discusstionerne blive lange i begge Thingene, og Sagens Af- gjørelse medtage en lang Tid, hvilket da med- fører den væsentlige Ulempe for de Handlende, at de ikke vide, hvorledes dens Afgjørelse vil blive. Men jeg maa desuden tillade mig at bemærke een Ting, nemlig den, at der er over- veiende Sandsynlighed for, enten, at det til October 1850 vil være ligesaa umuligt, som i dette Dødblik, naar man vil tage Hensyn til Slesvigs særegne Stilling, at fatte en endelig Beslutning om denne Sags Realitet, eller i alt Fald vil det være ligesaa ønskeligt som nu at udsætte dette; Forholdene maae stille sig saa heldige for os som de ville, og Freden komme saa tidligt, som den vil, saa kan der dog ingen Tvivl være om, at der vil være

Sager af en saa overveiende, af en saa paa- trængende Vigtighed at afgjøre for Rigsdagen i October 1850, at Rigsdagen maa være overordentligt tilfreds med ikke paany at skulle tage denne Sag under Overveelse; og, kom- mer denne Sag for i October 1850, og kom- mer den, ligesom nu, frem fra Regjeringen som Afgjørelse af det formelle Tidsspørgsmaal, er der Intet til Hinder for, at Sagens Realitet ogsaa kan komme under Behandling, og at denne Sag da kan medtage en meget lang og, jeg troer til den Tid, saavel som nu, meget kostbar Tid. Jeg troer derfor ogsaa af for- melle Grunde, at der vil være overveiende An- ledning til at lade det blive ved Terminen, Udgangen af Aaret 1851, istedetfor den fore- slaede, Udgangen af 1850.

Orsted: Jeg har allerede under den an- den Behandling af Sagen udtalt, hvorledes jeg vel kunde ønske, at den Begunstigelse, der ved Placat af 1842 og siden af 1844 blev givet den transatlantiske Handel som en Und- tagelse fra de almindelige og funde Handels- grundsaetninger, som allerede i 1793 bleve er- kjendte, saasnart som muligt kunde gaae ud af Loven. Det er tillige grundet paa den Overbeviisning, jeg har havt Leilighed til at erhverve mig, da Sagen i 1842 og 1844 var under Forhandling, og navnlig i 1842. Som Commissarius i Ständerforsamlingerne, har jeg naturligtviis ikke kunnet udtale mig ander- ledes end i Medhold af den forelagte Lov; men min private Mening har altid været imod disse Begunstigelser. Men jeg har derhos er- klæret, at jeg dog ikke kan Andet; end efter Sagens nærværende Stilling stemme for, at Placaten af 1844 endnu bliver i Kraft indtil Slutningen af 1851. Min Grund ligger i det, som er udviklet, deels af den ærede første Landssthingsmand for første Valgkreds og deels af den høitagtede Finantsminister, om den Interesse, det har for Handelsstanden, og den Billighed, der med Hensyn til denne Stand er i, at den dog nogen Tid iforveien bliver underrettet om, hvorledes Stillingen bliver. Jeg lægger mindre Vægt paa Forholdet til Slesvig; thi jeg anseer det dog for meget tvivlsomt, hvorvidt den Placat, der nu gives, vedkommer Hertugdømmerne. Den kan ikke